

det er sket i den svenske Tekst, at give en almindelig Definition af Reklamationsbegrebet, men opgav dette af Frygt for, at en saadan Bestemmelse ikke skulde blive tilstrækkelig alménforstaaelig. Sluttelig valgte man, ligesom den norske Tekst, den Fremgangsmaade overalt i Udkastets Paragrafer, hvor Talen er om Reklamation, og kun dér, at benytte Ordene „give Meddelelse“, og i § 3 at henvise til disse Ord som en teknisk Betegnelse, hvilket er udtrykt ved her i § 3 at sætte Ordene „give Meddelelse“ i Citations-tegn. De Paragrafer, i hvilke disse Ord findes, ere §§ 5, 20, 22, 23, 25, 41, 67, 78, 79, 80, 82, 83, 89, 90 og 91. For at forebygge Misforstaaelse bemærkes, at der i Udkastet omtales andre pligtmæssige Underretninger, som ikke ere Reklamationer, om hvilke det ogsaa gælder, at det er tilstrækkeligt, at behørig Afsendelse har fundet Sted; saadant vil fremgaa af de paagældende Bestemmers Formulerings og af Sammenhængen, se f. Eks. §§ 7, 12 og 66.

2det Kapitel.

Om Kommission.

Indledende Bestemmelser.

§§ 4—6.

Forinden der gaas over til de enkelte Bestemmelser i nærværende Afsnit, skulle følgende Bemærkninger forudskikkes:

Benyttelsen af Kommission paa Handelsomraadet er i Nutiden stærkt tilbage-trængt og har i vidt Omfang maattet vige Pladsen for den direkte Handel, derunder Benyttelsen af Agentur. Den uhyre Udvikling, Samfærdsels- og Meddelelsesmidler er undergaaet navnlig siden Midten af det 19de Aarhundrede, har ophævet de Vanskeligheder, som Afstande og Transportmidlernes

Langsomhed medførte. Den Handlende er ikke længere ved mangelfulde Kommunikationsmidler tvungen til paa fremmed Sted at benytte sig af en Kommissionær, som det er overladt at vælge det gunstige Tidspunkt for Forretningen og at bestemme dennes nærmere Vilkaar; han kan benytte en Agent, der indsender Tilbud til ham, saa at han selv træffer Afgørelsen.

Imidlertid er der dog endnu paa et ikke ubetydeligt Omraade Anvendelse for den egentlige Kommission. Saaledes foregaar Handelen med Værdipapirer i vidt Omfang gennem Kommission. Men ogsaa i Varehandelen spiller Kommission endnu en ikke ringe Rolle. Som Eksempler paa Kommission i Varehandelen kan saaledes navnlig anføres Kommissionshandelen fra og med Island og Færøerne, som udøves af flere herværende Handelshuse, der optræde baade som Indkøbs- og Salgskommissionærer. Fremdeles benyttes Kommission i Kreaturhandelen, Smørhandelen, Handelen med udenlandske Sild, gammelt Jærn og Klude og undertiden i Kornhandelen. Endelig maa nævnes Konsignation, d. v. s. det Forhold, at Kommittenten (Konsignanten) sender Varer til Kommissionæren (Konsignatøren), for at denne skal sælge dem for hans Regning. Heller ikke Konsignation spiller fuldt saa stor en Rolle nu som i ældre Tider, da Befordringsmidlernes Langsomhed nødvendiggjorde, at man for at kunne benytte en gunstig Konjunktur paa et fremmed Marked maatte sørge for, at Varerne i Forvejen vare bragte frem til det paagældende Sted. I Nutiden benyttes Konsignation undertiden i rent Spekulationsøjemed eller som en Udvej til straks at rejse Penge paa Varerne gennem det Forskud, som Konsignatøren yder paa den forventede Salgssum. Men Forholdet benyttes ogsaa fremdeles som det naturlige Middel til at indarbejde en Vare paa fremmede Pladser, hvor det maa antages, at Køberne, forinden de ville give faste Ordre, ønske at undersøge og prøve Varen nærmere. Ogsaa benyttes Kommission i be-